

Trump Gerçeği Çarpıtıyor!

Görünen o ki ABD yönetimi, bölgedeki rollerin yeniden dağıtılması olarak pazarlanan, paketlenmiş siyasi sahneler yaratmaya çalışıyor. Bu sahnelerden biri de bin Selman'ı, sanki son kararı veren oymuş ve kendisi de ondan sinyaller alıp bunları uyguluyormuş gibi göstermeye çalışmasıdır. Bu, akli başında birinin inanmayacağı bir şeydir; zira uluslararası ilişkilerde güç, imajlarla satılamaz veya medya manipölasyonu ile satın alınamaz, aksine gücün ağırlığı çıkarlar masasında belirlenir.

Bugün yaşananlar, Amerika'nın kararına Arap kılıfı giydirilen yerel araçlarla bölgenin yeniden şekillendirilme bölümlerinin yeni bir bölümünden başka bir şey değildir. Ancak güç kartlarını elinde bulundurmamalarının karar veremeyeceği gerçeği değişmez. Bu yüzden medya ne kadar kâğıttan semboller üretmeye çalışırsa çalışsın, gerçeklik herkesi ortaya çıkarır, egemenlik olmadan verilen roller ortadan kalkar ve Dolarla satın alınan prestij ise anlaşma bittiğinde sona erer.

Medyayı kaplayan bu alan, bağımsızlığın varlığını ve bölgenin Beyaz Saray'ın direktiflerine göre değil de kendi iradesiyle hareket ettiğini ima etmeye yönelik siyasi dekorasyondan öte bir şey değildir. Bu ise Washington'un, gerçekleri çarpıtmaya ve bin Selman'ı karar sahibi olarak ve Trump'ı da genç yöneticinin emrettiği şeyi yapıyor gibi göstermeye yönelik bir çabasıdır.

Amerika'nın politikasını duygulara değil, nüfuz, çıkarlar ve silahlara dayandığı ve Trump'ın da başkanların en açık sözlü olanı olduğu bilinmektedir; zira o, Riyad ile olan ilişkisinin alım satım ilişkisi olduğunu ve yöneltmiş olduğu dostluk sözlerinin de bedeli ödenmiş siyasi faturalardan öte bir şey olmadığını gizlemiyor. Bu nedenle sahne, -her ne kadar Suudi Arabistan'ın kararı gibi paketlenmiş olsa da- gerçek karar Washington'da alınmakta ve uygulama da itaat etmekten ve boyun eğmekten başka bir şey bilmeyen Arap başkentlerinden gelmektedir.

Gerçek, şu şiirin dizelerinde yer almaya devam etmektedir: Selamını ummadığın kişi sana selam verdi... Eğer dirhemler olmasaydı, o sana selam vermezdi!

Bu bir saygı meselesi değildir, aksine bir tarafın dikte ettiği ve diğer tarafın da uymaktan başka seçeneği olmayan hesaplar meselesidir.

Bugün ve dün ile atalarımızın yaşadığı gün arasındaki uçurumun boyutunu anlamamız için, ümmetin şanlı tarihindeki anlara geri dönmemiz yeterlidir; zira o gün prestij, büyükelçilik ofislerinde değil savaş meydanlarında alındığı gibi karar da ödenecek faturalara veya yapılacak anlaşmalara boyun eğmeyen insanların kalplerinden alınıyordu.

–Ömer ibn Hattab'dan Selahaddin Eyyubi'ye, Mutasım'dan Nureddin Zengi'ye ve Yusuf ibn Taşfin'e kadar– Halifeler ve liderler, söylediklerini yapan, söz verdiklerinde yerine getiren adamlardı; zira ümmetin çevresinde bulunan bir mazlum haykırırsa, onun haykırışı izzet, güç ve kuvvet dârı olan Dâru'l Hilafete ulaşırdı ve kalemlerden önce ordular harekete geçerd. Dolayısıyla onlar, uygulayıcılar değil karar vericilerdi ve bu yüzden de bir kenarda oturmayıp tarih yazmışlardır.

Doğu, kahraman ecdadı için ağlıyor... ve Batı, kendi yarattığı gözyaşlarında boğuluyor.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak